

Atelier
AD
Didactic

ATELIER DIDACTIC

Publicație periodică a Casei Corpului Didactic a Municipiului București

EDIȚIE NOUĂ
ON-LINE

ISSN 2501-1901
ISSN-L 1583-6584

NR. 21/Decembrie 2022

Din 1999

Anul acesta, Casa Corpului Didactic a Municipiului București și-a deschis porțile în data de 5 decembrie 2022. Pe parcursul zilei, au fost organizate numeroase evenimente, atât în format fizic, cât și în format online. Au fost abordate teme diverse, printre care:

- implementarea curriculumului național în învățământul primar și gimnazial,
- mentorat în educație,
- educarea toleranței în școală,
- educație timpurie,
- bune practici pentru educația incluzivă,
- coaching în educație,
- mindset digital,
- stimularea interesului pentru lectură,
- predarea ST(R)E(A)M.

Articol integral, în paginile 3-4

Interviu în Atelier

**Despre calitate
în educație
cu doamna profesor
Mariana Dogaru,
Președinte al Agenției
Române de Asigurare
a Calității
în Învățământul
Preuniversitar**

"Calitatea este un concept ce ține foarte mult de cel care își definește așteptările. De aceea, în relația cu beneficiarul, este foarte bine să fie clarificate atât așteptările elevilor și părinților, cât și ceea ce poate oferi școala, printr-o comunicare adecvată.

Școala de calitate este aceea orientată pe beneficiar, profesorul de calitate este cel care provoacă învățare, dar și sprijină învățarea, în același timp."

Interviul integral, în paginile 5-6

Bun venit în bibliotecă!

Ca în fiecare an, copiii se strâng în fața careului din curtea școlii, de la clasa Pregătitoare la clasa a VIII-a; de la clasa a IX-a la clasa a XII-a. Toți se revăd cu bucurie, cu povești și povestiri, cu promisiuni. Cei măricei au mici emoții și fiori față de noutăți: dirigintă, profesor, clasă, noi colegi, chiar și unele bănci vor fi altfel decât anul trecut.

Toți erau fericiți de acel "Nou început"; toți, cu excepția clasei Pregătitoare. Îi vezi imediat, pitici lipiți de părinți, bunici, frați sau surori mai mari; cu ochii măriți de emoție și curiozitate, uneori înlăcrimați, uneori timizi în a zâmbi. Cu greu intră în școală și orice explicație logică, părintească, le pare rea, rece, fără noimă în fața unui sentiment nou - nouț de abandon: "De ce mă lași singur?"....

În fiecare an acesta este momentul meu! Năvălesc către mine frânturile propriilor scene din prima zi de școală: emoție, tremur, curiozitate, lacrimi bine strânse-n pumn. Și-mi mai amintesc, în fiecare an, lucrurile care nu se uită niciodată: doamna învățătoare A. Monica, clopoțelul, clasa uriașă, mirosul de cretă, prima colegă de bancă, Iuliana și, bineînțeles, bucuria de a fi elevă.

Școala m-a făcut ceea ce sunt astăzi, mi-a dat un drum de urmat și mi-a lăsat la îndemână alegerile; dar tot ce mi-a rămas întipărit pe suflet în urma atâtor ani de școală este că nimic nu este mai important în viață decât bucuria. *Bucuria de a învăța mereu ceva nou, de a lega noi prietenii, de a avea amintiri, de a aplica cunoștințele acumulate; de a-mi spune mereu că pot și știu.* Nu calificativele, nu diplomele, nu premiile te fac cu adevărat fericit; bucuria aceea *personală* ne rămâne acolo, în sufletul copilăriei, toată viața și ne răsplătește cu fiecare început de an.

Așa că:

Dragă Școală,

Ai mare grijă de copiii tăi!

Învăță-i să învețe fără să-și uite visele. Învăță-i să lupte folosind armele propriei minți. Lasă-i să se joace, lasă-i să fie serioși, lasă-i să râdă, lasă-i să fie diferiți. Așa vor deveni bucuroși, fericiți, deschiși, sinceri și te vor primi în viața lor cu aceeași dragoste pe care le-o dăruiești în fiecare an care începe și în fiecare an care se sfârșește.

Și, ... te mai rog ceva, îndrumă-i către mine, către Bibliotecă. Am cărți magice pentru fiecare în parte, de la povești fermecate până la aventuri și texte comentate, și mai am multă dragoste!

Bibliotecar Marcela – Claudia Subotin
Școala Gimnazială Nr. 150

